

A BIBLIA TEKINTÉLYE

ÁLLÁSFOGLALÁS

Szabados Ádám
Evangeliumi Keresztény Gyülekezet, Veszprém

A Biblia tekintélye az evangéliumi hit szilárd alapja, ezen áll vagy bukik mindaz, amit mi, evangéliumi keresztények hiszünk és vallunk. Az elmúlt évszázadokban a Biblia tekintélyét sokan sokféleképpen megkérdőjelezték és igyekeztek cáfolni. Evangéliumi teológusok egy csoportja nemrégiben hivatalosan is kiállt a Biblia tekintélyének hagyományos felfogása mellett: J.I. Packer, E. P. Clowney és R.C. Sproul vezetésével 1978-ban elfogadták a Biblia tévedhetetlenségéről szóló chicagói nyilatkozatot. A nyilatkozat szövegét akkor több mint 200 evangéliumi vezető írta alá. A veszprémi Evangéliumi Keresztény Gyülekezet vezetése alapvetően egyetért ezzel a nyilatkozattal, így a Biblia tekintélyével kapcsolatos állásfoglalásunk is egyezik a chicagói nyilatkozattal. A nyilatkozat négy részből áll: egy bevezetésből egy rövid nyilatkozatból, tizenkilenc cikkelyből és egy magyarázó szövegből. A nagy terjedelem miatt a magyarázó szöveget ebben az állásfoglalásban elhagytuk. A következőkben a Keresztény Ismeretterjesztő Alapítvány fordításában megjelent szöveget használjuk. A teljes szöveg megtalálható R.C. Sproul: *A Szentírás megismerése / A tévedhetetlenség magyarázata* c. könyvében (Keresztény Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest).

A BIBLIA TÉVEDHETETLENSÉGÉRŐL SZÓLÓ CHICAGÓI NYILATKOZAT

Bevezetés

A Szentírás tekintélye kulcskérdés a keresztyén gyülekezet részére most is és minden korban. Azok, akik hisznek Jézus Krisztusban mint Úrban és Megváltóban, arra vannak hivatva, hogy tanítványságuk valóságát mutassák meg azáltal, hogy alázatosan és hűségesen engedelmeskednek Isten írott Igéjének. A Szentírástól hitben vagy életvitelben való eltávolodás Mesterünk iránti hűtlenséget jelent. A Szentírás teljes igazának és megbízhatóságának elismerése lényeges az Írás tekintélyének teljes megértéséhez és az arról szóló hitvalláshoz.

A következő nyilatkozat újra megerősíti a Szentírás ezen tévedhetetlenségét, érthetővé téve róla való felfogásunkat és tiltva annak elutasítását. Meg vagyunk győződve, hogy elutasítani a tévedhetetlenséget annyit jelent, mint félretenni Jézus Krisztus és a Szentlélek tanúságtételét, és visszautasítani azt az Isten Igéje követelményeinek való engedelmisséget, ami az igazi keresztyén hitet jellemzi. Időszerű feladatunknak tekintjük, hogy köztegyük ezt a kijelentést, szembeállítva a keresztyén társaink között általánosan elterjedt - a tévedhetetlenség igazságától való - eltávolodással, és szemben ennek a hitelvnek a világban általánosságban tapasztalható félreértésével.

Ez a Nyilatkozat három részt tartalmaz: egy összefoglaló Nyilatkozatot, Kijelentő és elutasító cikkelyeket és egy kísérő Magyarázatot. Ez egy háromnapos tanácskozás folyamán készült el Chicagóban. Azok, akik aláírták az összefoglaló nyilatkozatot és a cikkelyeket, saját meggyőződésüket kívánják megerősíteni a Szentírás tévedhetetlenségét illetően, felszólítani és bátorítani akarnak minden keresztyént ennek a hitelvnek növekvő megbecsülésére és megértésére. Elismerjük a dokumentum korlátozottságait, amely egy rövid intenzív konferencián készült és nem indítványozzuk, hogy olyan

tekintéllyel bírjon, mint egy hitvallás. Mégis örvendezünk, hogy közös megbeszéléseinken saját meggyőződésünk elmélyülhetett és imádkozunk, hogy a Nyilatkozat, amit aláírtunk, hasznos lehessen Istenünk dicsőségére az egyház hitében, életében és missziójában való új reformációban.

Az alázat és szeretet lelkületével ajánljuk ezt a Nyilatkozatot, amit Isten kegyelme által szándékozunk támogatni az eddig elmondottakból következő bármely párbeszédben. Örömmel elismerjük, hogy sokan, akik tagadták a Szentírás tévedhetetlenségét, nem mutatják ki ennek az elutasításnak következményét hitük és magatartásuk többi részében, és tudatában vagyunk annak is, hogy mi, akik valljuk ezt a hitelvet, gyakran megtagadjuk az életben azáltal, hogy elmulasztjuk gondolatainkat és tetteinket, hagyományainkat és szokásainkat igazán alávetni az Isten Igéjének.

Várunk minden hozzászólást a Nyilatkozattal kapcsolatban bárkitől, aki indokot lát e Nyilatkozat Szentírásról való állításainak módosítására, annak a Szentírásnak a fényében, amelynek csalhatalatlan tekintélye alatt állunk, mialatt beszélünk. Nem állítunk semmilyen személyes csalhatalanságot arra nézve, ami mellett tanúskodunk és hálásak leszünk bármilyen segítségért, amely képessé tesz minket megerősíteni ezt az Isten Igéje melletti tanúságtételünket.

Összefoglaló nyilatkozat

1. Isten, aki maga az igazság és csak az igazságot szólja, ihlette a Szentírást, hogy általa kinyilatkoztassa magát az elveszett emberiségnek Jézus Krisztuson keresztül; aki Teremtő és Úr, Megváltó és Bíró. A Szentírás Isten önmagáról való tanúságtétele.
2. A Szentírás Isten Igéje, az ő felügyelete alatt és általa felkészített embereken keresztül íródott, csalhatalatlan isteni tekintéllyel rendelkezik minden dologban, amit érint; hinni kell benne mindenben amit állít mint Isten utasításában, engedelmeskedni kell mindenben amit követel, magunkévá kell tenni mindarra nézve, amit ígér, mint Isten biztosítékát.
3. A Szentlélek, a Szentírás isteni szerzője, belső bizonyágtétele által hitelesíti és megnyitja elménket, hogy felfogjuk annak értelmét.
4. A Szentírás teljesen és szó szerint Istentől adott volta alapján hiba vagy tévedés nélküli minden tanításában, nem kevésbé abban, amit kijelent Isten tetteiről a teremtésben, a világtörténelem eseményeiről, és saját irodalmi eredetéről, mind az egyéni életekben tapasztalható, mind az Isten üdvözítő kegyelméről szóló bizonyágtételében.
5. A Szentírás tekintélye elkerülhetetlenül meggyengül, ha a teljes isteni tévedhetetlenség bármilyen módon korlátozódik vagy nem veszik figyelembe, vagy egy olyan igazságszemléletre vonatkoztatják, ami ellentétes a Biblia szemléletével. Az ilyen bukások komoly veszteséget okozhatnak az egyén és az egyház számára.

Kijelentő és elutasító cikkelyek

I. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírást Isten hiteles Igéjeként kell elfogadni.

Elutasítjuk, hogy a Szentírás az egyházból, a hagyományokból, vagy bármely más emberi forrásból meríti a tekintélyét.

II. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírás a legfőbb írott szabály, mely által Isten felelőssé teszi a lelkiismeretet, és hogy az egyház tekintélye a Szentírás tekintélyének van alárendelve.

Elutasítjuk, hogy az egyházi hitvallások, zsinatok vagy nyilatkozatok a Biblia tekintélyénél nagyobb, vagy azzal egyenlő tekintéllyel rendelkeznek.

III. CIKKELY

Kijelentjük, hogy az írott Ige teljes egészében Isten kinyilatkoztatása.

Elutasítjuk, hogy a Biblia csupán tanúskodik a kinyilatkoztatás mellett, vagy csak véletlenül válik kinyilatkoztatássá, vagy hogy emberek visszahatásától függ az érvényessége.

IV. CIKKELY

Kijelentjük, hogy Isten, aki saját képmására alkotta az emberiséget, felhasználta a nyelvet a kinyilatkoztatás eszközeként.

Elutasítjuk, hogy az emberi nyelvet annyira korlátozza teremtettségünk, hogy alkalmatlannak minősül az isteni kinyilatkoztatás közvetítésére. Továbbá elutasítjuk, hogy az emberi kultúra és nyelv bűn által való romlása megghiúsította Isten ihlető munkáját.

V. CIKKELY

Kijelentjük, hogy Isten kinyilatkoztatása a Szentírásban fokozatos volt.

Elutasítjuk, hogy egy későbbi kinyilatkoztatás, amely kiegészíthet egy korábbi kinyilatkoztatást, valaha is kijavítja vagy ellentmond annak. Továbbá elutasítjuk, hogy az újtestamentumi írások befejezése óta bármilyen alapvető kinyilatkoztatás adatott volna.

VI. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a teljes Szentírás és annak minden része az eredeti szöveg minden szaváig isteni ihletés által adottak.

Elutasítjuk, hogy a Szentírás ihletését jogosan állíthatjuk az egészről a részek nélkül, vagy az egyes részekről, de nem az egészről.

VII. CIKKELY

Kijelentjük, hogy az ihletés azt jelenti, hogy Isten az ő Lelke által, emberi írókon keresztül adta nekünk az ő Igéjét. A Szentírás eredete isteni. Az isteni ihletés módja részben rejtély marad számunkra.

Elutasítjuk, hogy az ihletést le lehet csökkenteni emberi bölcsességre vagy egy magasabb rendű tudati állapot bármilyen formájára.

VIII. CIKKELY

Kijelentjük, hogy Isten az ő ihletési munkájában felhasználta az írók kiemelkedő személyiségét és irodalmi stílusát, akiket ő kiválasztott és felkészített.

Elutasítjuk, hogy Isten előidézte, hogy ezek az írók pontosan azokat a szavakat használják, amelyeket ő választott, és semmibe vette személyiségüket.

IX. CIKKELY

Kijelentjük, hogy az ihletés, anélkül hogy mindentudást adományozott volna, igaz és hiteltérdemlő kijelentést biztosított minden témában, amiben a bibliai szerzők indítva voltak, hogy beszéljenek és írjanak.

Elutasítjuk, hogy ezen írók véges vagy bukott volta, szükségszerűen vagy másféleképpen, elferdítést vagy hamisságot helyezett el Isten Igéjébe.

X. CIKKELY

Kijelentjük, hogy az ihletés, szigorúan véve, csak a Szentírás kézíratszövegére vonatkozik, amely Isten gondviselése folytán a rendelkezésre álló kéziratokból nagy pontossággal kideríthető. Továbbá kijelentjük, hogy a Szentírás másolatai és fordításai abban a mértékben számítanak Isten Igéjének, amennyiben hűségesen képviselik az eredetét.

Elutasítjuk, hogy a keresztyén hit bármely lényeges elemét befolyásolja az autográfok hiánya. Továbbá elutasítjuk, hogy ez a hiány a bibliai tévedhetetlenség állítását érvénytelenné vagy lényegtelené teszi.

XI. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírás, mely isteni ihletés által adatott, csálhatatlan, úgyhogy távol áll attól, hogy minket félrevezessen, igaz és megbízható minden általa érintett kérdésben.

Elutasítjuk, hogy lehetséges, hogy a Biblia állításai egyszerre csálhatatlanok és tévesek lennének. A csálhatatlanságot és a tévedhetetlenséget meg lehet különböztetni, de nem lehet elválasztani.

XII. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírás tévedhetetlen annak teljességében, mentes minden hamisságtól, csálástól vagy csálárdságtól.

Elutasítjuk, hogy a bibliai csálhatatlanság és tévedhetetlenség csak szellemi, vallásos vagy megváltási témákra vonatkozik, a történelem és tudomány területére vonatkozó állításokra pedig nem. Továbbá elutasítjuk, hogy a Föld történetéről szóló tudományos hipotéziseket megfelelően fel lehet használni a Szentírás a teremtésről és özönvízről szóló tanításának megdöntésére.

XIII. CIKKELY

Kijelentjük, a tévedhetetlenség, mint teológiai kifejezés, használatának időszerűségét, hivatkozva a Szentírás teljes igazmondására.

Elutasítjuk, hogy helyénvaló a Szentírást kiértékelni olyan igazság és tévedésszabványok szerint, amelyek ellenkezik annak alkalmazásával vagy céljával. Továbbá elutasítjuk, hogy a tévedhetetlenséget cáfolják a bibliai jelenségek, úgymint a modern technikai pontosság hiánya, nyelvtani vagy helyesírási rendellenességek, a természet megfigyelésekre alapuló leírásai, hamisságok közlése, a hiperbolák és kerek számok használata, a szöveg téma szerinti elrendezése, eltérő szövegszemelvények párhuzamos beszámolóiban vagy a szabadon való idézés.

XIV. CIKKELY

Kijelentjük a Szentírás egységességét és belső következetességét.

Elutasítjuk, hogy állítólagos tévedések és ellentmondások, amelyek még tisztázatlanok, hatálytalanítják a Biblia igazság-állításait.

XV. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a tévedhetetlenség hitelve a Biblia ihletettségéről való tanításon alapul.

Elutasítjuk, hogy Jézus Szentírásról szóló tanítása elutasítható az ő emberi voltára vagy bármilyen természetes korlátozottságára hivatkozva.

XVI. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a tévedhetetlenség hitelve az egyház hitének szerves része volt történelmének egész ideje alatt.

Elutasítjuk, hogy a tévedhetetlenség egy hitelv, amit a skolasztikus protestantizmus talált ki, vagy egy reakciós állásfoglalás feleletképpen a tagadó felsőbb kritikának.

XVII. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentlélek a Szentírás mellett tanúskodik, biztosítva a hívőket Isten írott Igéjének szavahihetőségéről.

Elutasítjuk, hogy a Szentlélek ezen tanúságtétele elszigetelten a Szentírástól vagy ellene működik.

XVIII. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírás szövegét nyelvtani-történelmi exegézis alapján kell értelmezni, figyelembe véve annak irodalmi formáját és szerkezetét, és hogy a Szentírásnak kell értelmeznie a Szentírást.

Elutasítjuk a szöveg minden olyan feldolgozásának vagy a mögötte rejlő források kutatásának létjogosultságát, amely elvezet tanításának viszonylagosításához, dehisztorizálásához vagy leértékeléséhez, vagy szerzőségéről való állításának visszautasításához.

XIX. CIKKELY

Kijelentjük, hogy a Szentírás teljes tekintélyének, csallhatatlanságának és tévedhetetlenségének hitvallása létfontosságú a keresztyén hit teljes egészének egészséges megértéséhez. Továbbá állítjuk, hogy ilyen hitvallás a Krisztus képére való fokozódó hasonlósághoz kellene hogy vezessen.

Elutasítjuk, hogy az ilyen hitvallás szükséges az üdvösséghez. Mégis elutasítjuk azt is, hogy a tévedhetetlenséget súlyos következmények nélkül vissza lehet utasítani, úgy az egyén, mint az egyház számára.

* * *

Fontosnak tartjuk, hogy a gyülekezet pásztorlásában mindenkor a Szentírás tekintélyére támaszkodjunk, ezért nem lényegtelen a számunkra, hogy miben áll Isten Igéjének ez a tekintélye. A chicagói nyilatkozat szövege közel áll ahhoz, ahogy a Biblia tévedhetetlenségéről gondolkodunk. Hisszük, hogy ha a fenti cikkelyek értelmében komolyan vesszük a Szentírás ihletettségét és csalhatalanságát, erősödni fog a keresztény hitünk és az Istenbe vetett bizalmunk. Szeretnénk követni azoknak az elődeinknek a példáját, akik megalázták magukat Isten Szava előtt, hallgattak Isten kinyilatkoztatott Igéjére, és engedelmeskedtek az abban megismert igazságoknak. Hisszük, hogy ha ezt tesszük, igaz lesz ránk is az 1. zsoltár ígérete: „Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.”